

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

in v upravnishvu prejemani:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izjava vsak dan svojo izjavo oddaje in prejemlje.

Inserati veljajo: petostopna peti vrsta enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpolnitve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:

celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka.

Upravištvu: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Ne ubijaj!

Sv. pismo pripoveduje, da je Mozes dobil na sinajski gori na kameniti plošči vpisan dekalog — deset zapovedi božjih, ki naj bi tvorile temelj vsega moralno-religioznega življenja in mišljenja izvoljenega izraelskega ljudstva. Kot dediči tega izvoljenega ljudstva so tudi katoliki ozir. katoliška cerkev sprejeli teh deset božjih zapovedi, katerih peta se glasi: **Ne ubijaj!** V novjšem času so se pa pojavile tudi razne politične stranke, ki trdijo, da izpolnjujejo vedno in povsod načela, na katerih je sezidana katoliška cerkev, in da branijo ta načela zoper vsakogar, ki se upa samo misliti, da so se te politične stranke samovoljno polastile te naloge in da jo izvršujejo le v svoje samopašne namene. Te stranke, ki so si nadevale polno vsakovrstnega tujega perja, imenujemo na kratko — klerikalce. Vsi drugi naslovi imajo namreč edino pri nerazodni masi pomen. S tem klerikalizmom so osrečeni vsi narodi. In ti klerikalci naj bodo nasledniki izvoljenega ljudstva in branitelji tiste postave, katero je dal Jehova na gori Sinai Mozezu in katere peta točka se glasi: **Ne ubijaj!**

Moti se pa, kdor misli, da so si klerikalci te božje zapovedi napisali za to na svoj prapor, da se po njih ravna. Zapisali so si jih edino v ta namen, da jih izrabljajo. — Kamorkoli pogledamo, povsod vidimo, da hočejo klerikalci z brahijalno močjo, s pestjo, z gorjačo vtepati ljudstvu svojo politiko, svoje nazore v glavo. Voditelji klerikalne politike v Avstriji so dunajski krščanski socialci. Ta stranka se je v ravno zadnjem času izkazala kot popolnoma koruptna stranka, ki ima v svoji sredi ljudi, ki si v imenu svete vere polnijo žepe. In da se v javnosti o tem ne razpravlja, so najeli dunajske apake, ki naj razbijajo shode, na katerih hočejo davkoplačevalci kritikovati razmere v korumpiranem občinskem svetu dunajskem, najeli so jih, da naj pobijejo vsakogar, ki bi se upal drugače misliti nego želi kak Gessmann. Naši klerikalci, na čelu katerih stoji sam knezoškof ljubljanski in vsa duhovščina, slede v vsem svojim učiteljem — dunajskim kršč. socialcem. Že pred leti je dr. Šusteršič korigiral peto božjo zapoved „Ne ubijaj!“ — v „ubijaj!“ ko je grozil naprednemu

učiteljstvu, naj si numerirajo kosti. In pod to korekturo pete božje zapovedi je zapisal škof Jeglič svoj: „**Impri-matur!**“ Vsled tega poziva so začeli duhovniki ustanovljati razna bojna društva, katerih edini namen je, z brahijalno silo nastopati zoper napredno misleče prebivalstvo. Pri nas Slovincih je bilo že od nekdaj mnogo takih, ki so kaj radi prijemali za nož. In vse te so duhovniki in drugi klerikalni agitatorji zbrali ter jih organizirali v „čukariji“ za pretepače. V teh čukarskih organizacijah jih hujskajo k dejanskim napadom na napredno misleče kroge. Ni še dolgo od tega, ko je v Radovljici udaril zagrizeni klerikalec Janez Kleindienst naprednega Petra Praprotnika zaradi tega, ker mu je rekel čuk, ter ga tako poškodoval, da je čez par dni umrl. Ta afera navzlic visoki protekciji še ni končana. Še ni torej končana ta afera, že pretresa vso slovensko javnost druga žalostna vest. Preteklo nedeljo so v Vrbiu pri Žalcu zavratno napadli klerikalni fantje, člani „Orla“ in „kršč. soc. zveze“ napredne fante, ki so se vračali od veselice družbe sv. Cirila in Metoda. In pri tem je „Orel“ in žalski cerkveni pevec Pesko umoril naprednjaka Franca Cokana. Tak je torej sad sistematičnega duhovniškega hujskanja, ki se vrši pod patronanco škofov.

S tem so naši duhovniki kot voditelji klerikalne politike korigirali peto božjo zapoved „Ne ubijaj!“ In vsak razsoden človek se mora z gnušom odvrniti od teh duhovniških falzifikacij prave Jezusove vere, ki uči: „Ljubi svojega bližnjika!“

Istrsko učiteljstvo zoper klerikalizem.

V sredo, 20. t. m. se je vršilo v Narodnem Domu v Trstu glavno letno zborovanje istrsko-hrvaškega učiteljstva.

Tega zborovanja se je udeležilo okoli 100 učiteljev in učiteljic iz raznih krajev hrvaške Istre. Prihiti so pa tudi nekateri slovenski učitelji, med njimi deželni poslanec gosp. Valentič, ki je hrvaške kolege pozdravil v imenu slovenskega učiteljstva.

Zborovanje je otvoril in navzoče pozdravil predsednik učiteljskega društva g. Bačić, zahvaljujoč se na toliki

udeležbi in vsestranskem zanimanju za to prevažno stanovsko društvo.

Temu pozdravu je sledilo vele-zanimivo letno poročilo, med katerim so se vnele živahne razprave. Radi nekega dopisa v reškem Novem Listu in nekaterih drugih hrvaških novinah v katerem se je napadalo istrske učitelje, češ, da so pristopili h katoliškemu društvu v Zagrebu, za kar da je baje delal odbor učiteljskega društva, se je vnela uprav burna debata.

K temu predmetu se je med drugimi prijavil k besedi tudi deželni poslanec istrski g. Rajčić, ki je zborovalce s častno besedo zagotovil, da odbor učiteljskega društva ni nikdar deloval za pristop h katoliškemu društvu v Zagrebu, kajti on kot odbornik bi bil moral o tem kaj vedeti. Tako kakor on, o vsej tej insinuciji ne ve noben odbornik ničesar.

Vsled te izjave gosp. Rajčića so se duhovi deloma pomirili in se je le obsodilo člankarja v kolikor je dotični napadal učiteljski stan kot tak.

Gosp. Rajčić je med občinim pri-trjevanjem nadalje izjavil, da ni res, kakor to namenoma trdi (namreč klerikalni učitelji), da se hoče od strani učiteljstva ustanoviti v Istri novo politično strujo. Pač pa hočejo ravno oni — je nadaljeval govornik — ki to trdi, vpeljati v Istro klerikalizem, ki je od gotove strani naročen, edino z namenom, da bi napravili tam doli razdor med Slovani, a posebej še prepri in sovraštvo med učiteljstvom, kar bi bilo našim narodnim nasprotnikom dobrodošlo, da bi ribarili v motni vodi.

Ker se je od gotove strani pred-bacivalo, da delujejo nekateri učitelji proti veri, je govornik s sonornim glasom pozval navzoče, naj kdor to ve, pokaže na onega učitelja ali učiteljico v Istri, ki deluje v smislu gornjega obdolženja, oziroma ki dela proti starim tradicijam.

Temu resnemu in moškemu pozivu se ni odzval nikdo, pač pa so vsi navzoči ploskali in odobraval ta energičen Rajčićev nastop na račun gotovih zakonitih obrekovalcev.

Nato je bil enoglasno sprejet pred-log istega govornika, da se učiteljstvo Istre ne veže ne na levo ne na desno, pač pa da ostane zvesto svojemu dosedanemu programu: delati na skupno korist zatiranega naroda in učiteljskega stanu.

jažev dom, smo vsi ostrmeli. Mislili smo, da bomo zazrli le skromno leseno zgradbo planinskega značaja, videli smo pa prav ličen planinski hotel, pred katerim je na mlaju ponosno plapolala v zraku naša slovenska trobojnica. Nekoliko pred novim Aljaževim domom je bil pa postavljen slavolok s primernim napisom na naslov slovenskih planink in planincev in okrašen vsepočez z venci in zelenjem. Kakor smo poizvedeli, sta ta slavolok postavila že nekaj dni v Vratih bivačaja Čeha, Bašta in Pošvar - Karpišek s sodelovanjem čeških in slovenskih dam ter drugih gospodov. Tudi Aljažev dom je bil okrašen z zelenjem.

Novi Aljažev dom stoji baje 1012 metrov nad morako gladino. Vendar se nam je pa zatrdilo od popolnoma verodostojne strani, da stoji en meter višje. Na zunaj nam kaže nad vse prijazno lice — na znotraj je pa urejen in razpredeljen naravnost vzor-no.

Kmalu po našem dohodu, in bili smo med prvimi, kar lahko dokažemo po pričah, so se začeli vršiti uradni deli slavnosti, s katero se je otvoril novi naš Aljažev dom, še opazili spretnostni poselniki in natančno navedli, kdo jebral malo, kdo blagoslovil stavo, kateri govorniki so s svojim govornim glasom izrekli to-rakiti odzval od zabavljenega

K besedi se je priglasil učitelj g. Berkic, ki je govoril v radikalno-svobodomiselno-narodnem smislu, energično pobijajoč gotove elemente, ki bi hoteli pod krinko „božjega imena“ zavesti med ljudstvo prepri in so-vraštvo.

To zborovanje ni velezanimivo samo za učiteljski stan, temveč za vso slovensko-hrvaško javnost, ker je namreč prineslo na dan dokaze, da se brezdomovinski klerikalizem hoče poslužiti tudi istrskih učiteljev v do-sego svojega nečednega namena, da bi zanesli prepri in sovraštvo med istrske Slovence, ki še danes ječe pod jarmom naših narodnih sovragov.

Gotove podkupljene korifeje so hotele tudi v to učiteljsko društvo za-nesti razkol, a hvala treznosti in rodo-ljubju tega učiteljstva, — ta brez-sramna nakana se jim ni posrečila. Soglasen učiteljski sklep je jasno do-kazal, da bo to učiteljstvo z vsemi močmi odbijalo importiranje klerika-lizma in s tem razkola v Istro.

Klerikalne korifeje so že menile, da bodo zagospodarile nad prevažnim tem učiteljskim društvom, ali pogoreli so popolnoma. Klerikalna struja ni prišla niti v poštev in skrbelo se bo, da tudi nikdar na površje ne pride.

Istrske učiteljstvo je poklicano, da dela v tem smislu.

Atentat v Barceloni.

Tisočkratni morilec, bivši španski ministrski predsednik Maura je pri svo-jem prihodu v Barcelono le slučajno utekel smrti. Nek 18letni trgovski so-trudnik Posas Roca je na kolodvoru dvakrat nanj ustrelil in Mauro ter več drugih oseb lahko ranil.

Na Španskem so atentati navadna stvar in je ravno v tej katoliški državi anarhizem tako razvit, kakor nikjer drugje. In ni se čuditi, da je bil napaden sedaj ravno Maura, saj je ta mož kot načelnik vlade klal in moril v Bar-celoni, da je bila groza. Kadar ima klerikalec moč, takrat je bestija. Kleri-kalna strahovlada na Španskem je leta 1909. pripravila ljudstvo do obupa. Vojna z Marokom, ki jo je Maura lahko miselno začel in ki je zahtevala ogromnih žrtev in ogromno človeške krvi, je v zvezi s strahovlado klerikal-nega ministrstva in z besnim divjanjem duhovnikov provzročila upore, na ka-

tere je stekli klerikalizem odgovoril z vešali in puškami. Nastala je revolucija, ki jo je Maura zadušil v krvi. Gnev zatiranega ljudstva se je največ obračal proti duhovščini, ki je ljudstvo vampirsko izsesavala in držala ves kleri-kalni sistem, a kar je ljudstvo v revo-luciji storilo cerkvam in duhovnikom, to je bila nedolžna šala v primeri s tem, kako je klerikalna strahovlada to revolucijo zatrla. Celo poštenjši klerikalci so nastopili proti Mauri in duhovščini in posledica tega je bila, da je moral Maura odstopiti in da je z njim padel tudi klerikalni sistem. S krvjo od klerikalizma zatiranega ljudstva je bila pripravljena pot seda-njemu ministrstvu, ki zopet pripravlja tla ločitvi države od cerkve.

Sovraštvo proti Mauri seveda ni ugasnilo in brez dvoma izvira tudi sedaj nanj storjeni atentat iz tega raz-položenja.

S tem nesrečnim atentatom je kle-rikalizmu storjena velika usluga. Naj je bil napadalec le norec ali naj je anarhist, s svojim dejanjem je kori-stil samo klerikalizmu. Ta bi rad str-moglavil sedanjo vlado, ki hoče kle-rikalizem ukrotiti in na Španskem ustvariti človeške razmere in zato bo klerikalizmu ta atentat dobro došla pomoč v boju proti napredni vladi. Zaradi vere in duhovščine je prišla španska ob svojo nekdanjo velikansko moč, ob svoje nekdanje bajno bogastvo in ob svojo kulturo. Danes je dežela duševne in gospodarske propalosti, kjer cveteta samo klerikalizem in anar-hizem. Če bo vsled tega atentata padla sedanja skromno napredna vlada in pride zopet na krnilo klerikalna vlada, bo menda zapečatena usoda te države in tega naroda.

Dnevne vesti.

+ Zaplenjeni! Današnje jutranjo izdajo našega lista so nam zaplenili zaradi notice, v kateri smo ilustrirali nepristranost barona Schwarza. Ta iz-vrstni deželni predsednik je namreč, kakor znano, lastnoročno podpisal ovadbo na sodišče, da se je naš od-govorni urednik pregrešil proti § 11. tiskovnega zakona s tem, da je na-pravil izlet v Sofijo, a med tem časom ni odložil odgovornega uredništva. Konstatirali smo v današnji jutranji izdaji, da baron Schwarz ni še nikoli

LISTEK.

Otvoritev Aljaževnega doma.

Spisal Anton Lazohrib.

V divjeromantičnih Vratih dvi-ga se zopet ponosen planinski dom, naš »Aljažev dom«, obdan od veli-častnih nebotičnikov Triglava, Cmi-ra, Begunjskega vrha, Stenarja, Ro-gice, Skrlatice in drugih. Poleg raz-valin poprejšnjega »Aljaževnega do-ma« zgradil si je slovenski narod z izredno požrtvovalnostjo in železno voljo novo krasnejšo stavbo, ki ne bo samo dobrodošlo zavetišče našim pla-nincev, temveč skoro tudi priljub-ljen izletni kraj drugemu občinstvu. Pot iz Dovjega mimo srebropenega Peričnika in slikovitih Galerij do »Aljaževnega doma« ni niti najmanj naporna, temveč prijeten sprehod dveh do treh ur. Zato smo tudi pre-pričani, da bodo oni izletniki, ki pohi-tevajo na naše Gorenjsko občudovat naravne krasote, skoro našli v izletu do »Aljaževnega doma« eno najlepših in tudi najhvalejnejših izletnih točk.

V nedeljo, dne 17. julija 1910, se je novi »Aljažev dom« slovesno otvoril. Že v petek in soboto smo opa-zali na ljubljanskem kolodvoru pol-no izletnikov, ki so več ali manj pla-ninsko otovorjeni zahtevali vozno

listke do Dovjega. V nedeljo se je pa pri prvem jutranjem vlaku, name-njenem na Gorenjsko, kar trlo pla-nincev in izletnikov, ki so skoro do zadnjega kotička posedli železniške voze. Naval je bil tak, da so že v Šiški morali priklopiti nekoliko voz.

Razpoloženje je bilo vsepovsod izbornost. Slavnoznani šmarogorski kvartet na kvartah je seveda že začel igrati slavnoznano »skožnico«, pred-no se je začel vlak odmikati iz ljub-ljanskega kolodvora in je dal karte iz rok šele, ko se je ustavil vlak na Dovjem. Ta vztrajnost je vsem im-ponirala in vzpodbudila staro pla-ninsko žilo še celo onemu vpokojene-mu planincu z desnega brega Ljub-ljanice, ki je začel že v vagonu pe-sati.

V prijaznem Dovjem smo se vsu-li iz železniških voz, kakor mravlje, vzeli pot pod noge in odkorakali sko-z Mojstrano v Vrata. Prijazne te po-ti ne bomo podrobneje opisovali, da dospemo poprej do Aljaževnega do-ma. Samo toliko omenjamo, da so ra-bili nekateri izletniki za to pot dobri 2 uri, drugi 3, nekateri pa celo 4 ure, ker so se, kakor so nam zatrjevali, z najbolj prepričevalnim glasom, no-koliko dalje zamudili z občudova-njem naravnih krasot na poti, kakor mojstranskega vodotoča itd. No, mi jim verjamemo.

Ko smo, prihodki do prijazne šlajmarjere žile, nagledali sami Al-

va in kdo je najbolj hvalil banket, ne bomo teh znanih stvari tu ponav-ljali. Le to skrivnost hočemo izdati, da Aljažev dom ni bil krščen in blag-oslovljen samo s čisto studenčnico, temveč s studenčnico in evičkom, kar nas za bodočnost navdaja z upraviče-no nado, da poslednjega blagoslova ne bo nikdar zmanjkovalo v tako blagoslovljeni hiši.

Po končanem uradnem delu se je razvila na prostorni terasi pred Aljaževim domom prava neprisiljena domača zabava. Žejnim in lačnim iz-letnikom ste neutrudljivo stregli dve precej okrogli in močno obokani na-takarici, ki ste s svojo ročnostjo in pozornostjo pokazali, da ste kos svo-ji nalogi in da se jima ni bati, da bodete ostali dolgo brez slične nove službe. Kmalu so se začeli oglašati razni gorenjski in drugi slavčki in narodna pesem je sledila »narodni pesmi. Ko se je pa zabava bližala svojemu vrhuncu, je pa že prišla ura ločitve za one izletnike, ki so ho-teli še dohiteti večerni vlak proti Ljubljani.

In začeli so odhajati trumoma — toda ne vsi. Veseli Dovjani in Mo-jstranci so nam žvrgoleli naprej, pili bratovščino in razveseljevali sebo in druge. Posebno tetka je pravačila v vesele in zabavi. Toda tudi za to je prišla čas odhoda. Le nemo se se po-dvojiti pri njej in pri odhodu. Pri od-hodu se pa za vsakega od njih

tetko. Povpraševali so drug drugega in nas, kje je tetka, končno se pa domislili, da je odšla že pred eno uro z drugo tovarišijo proti domu. In po-stalo je tiho tam, koder je bilo še ma-lo poprej najživahnejše življenje in vrvenje. Oprti s pogledi v gorske ve-likane, smo pred seboj uživali naj-krasnejši razgled in s pristnim oco-nom prepojeni planinski vdah.

To idilično tišino je pa prekinila naša izgubljena tetka, ki se je prika-zala izza vogala Aljaževnega doma in nas začela obsipati z vprašanji, kje so njeni Dovjani in Mojstranci. Ko smo ji pa pojasnili, da so odšli že pred eno uro, je onemela, se zavrtela na desni nogi in brez pozdrava odšla v temno noč. Kakor smo pa drugi dan poizvedeli v Mojstrani, nagajive gorske vile na povratku niso preveč nagajale izgubljeni tetki, ker je proti polnoči srečno dospela k domačim Penatom.

Izgubljena tetka nas je torej vzbudila iz sladkega sanjarenja in nas privedla nazaj v realnost. Zato ji bodi tukaj izročena iskrena in do-stojna zahvala. Spomnili smo se namreč, da je čas za večerjo in skoro nato smo se sedeli v prijazni jedilni-ci, kjer smo bili postreženi v uprav-ljivo veselejši večerji. Koder se pa nista-ri tako dobro podlaga, tam se je tu-di lahko sediti. In sediti smo dolgo in mnogo. Razgovor je bil namreč prijeten in zanimiv. Razgovor je bil namreč prijeten in zanimiv.

napravljal take ovadbe, kadar so bili odsotni klerikalni uradniki — in zaradi tega smo bili konfiscirani. Na nevarnost, da nam še to notico konfiscirajo, hočemo pribiti še eno dejstvo. Kakor znano, sta najnovejši korar Ignacij Žitnik in njega poslanski tovariš Joža Gostinčar odgovoroma urednika „Domoljuba“ in „Naš Moči“. Znano je sicer, da se ta dva za svoja lista prav nič ne menita in da sta le podpisana kot odgovorna urednika, da s svojo poslansko imuniteto krijeta lopovščine imenovanih listov, a to je v tem slučaju postranska stvar in samo označuje osebo spodobnost teh dveh možakarjev. Faktum pa je, da sta odsotna po več tednov iz Ljubljane, kadar namreč zboruje državni zbor in faktum je, da ima Schwarz kot načelnik državne policije na Kranjskem napram Žitniku in Gostinčarju ravno tiste dolžnosti, kakor napram odgovornemu uredniku našega lista. Da sta Žitnik in Gostinčar slučajno poslanci, to v tem slučaju Schwarz ne sme nič brigati. Če je prepričan, da odgovorni urednik kakega lista ne sme z doma, če ne odloži odgovornega uredništva, potem bi bil moral proti Žitniku in Gostinčarju že večkrat vložiti ovadbo, kakor jo je zdaj proti Pustoslavski. Če bi se potem dobilo pravočasno dovoljenje za sodno postopanje proti Žitniku in Gostinčarju, to kakor rečeno Schwarzu nič mar, ker to je stvar sodišča, ne pa policije. Zakaj torej Schwarz napram Žitniku in Gostinčarju ne izpolnjuje svoje policijske dolžnosti. Na to hočemo odgovor, potem bomo dalje govorili.

— Razkrinkana klerikalna politika v Bosni in Hercegovini. „Slovenec“ in vse klerikalce je silno zapelo, ko smo odkrili, v kako ozkem stiku so naši klerikalci, predvsem dr. Šusteršič in dr. Krek z izdajalsko politiko dr. Stadlerjevo in njegovo „Katoliško udruge“. Ogorčeni so in pa razžaljeni. Vendar pa ostane na podlagi pisma glavnega organizatorja klerikalne politike na slovenskem jugu p. Puntigama dokazano, da sta dr. Šusteršič in dr. Krek takorekro tajna svetnika in eksekutorja p. Puntigama. Naravnost smešno je, če trdi „Slovenec“, da niso naši klerikalci v prav nikakršni zvezi s „Katoliško udruge“. Knezoškof ljubljanski je hodil vendar v šolo k dr. Stadlerju. Oba imata popolnoma iste cilje, iste smotre. Oba se poslužujeta istih potov v dosegu teh ciljev. In da ima škof Jeglič na Stadlerja mogočen vpliv, je razvidno že iz dejstva, da je škof Stadler pred časom na željo Jegliča, oziroma dr. Šusteršiča pritiskal z vso silo na dalmatinske državne poslance, naj nastopijo zoper slovenske napredne poslance. In kateri list je huje napadal Mandića in njegovo „Zajednico“, kakor ravno glasilo ljubljanskega škofa, ki se potem upa trditi, da je dr. Šusteršič nujno priporočal složnost vseh Hrvatov v Bosni in Hercegovini. Da je dr. Krek v najoznejem stiku z organizacijo p. Puntigama, je razvidno tudi iz tega, da je začel tudi že z gospodarsko organizacijo v Bosni in Hercegovini. Zakaj je „Zadružna šola“ v Ljubljani sprejela samo tiste bosanske gošence, katere je priporočal škof Stadler? Med temi je bil tudi nek časnikar, katerega je škof Stadler izrecno poslal, da se navzame kranjskega klerikalnega duha, s katerim naj potem osrečuje Bosance in Hercegovce. Zastonj so vsi poskusi naših klerikalcev, oprati pred slovensko javnostjo dr. Kreka in dr. Šusteršiča, da

in skoro je odmevala po prostorni jedilnici česka in slovenska pesem. Izrekle so se tudi marsikateri prisrčne besede in s slovenskim duhom preprojene besede, kakor je to pač že navada tedaj, kadar imamo Slovenci v svoji sredi svoje najljubše brate, naše iskrene Čeha.

Le prehitro nam je potekal čas in skoro je bilo potreba prebiti še zadnjo preskušnjo, ali so namreč postelje v novem Aljaževem domu dobre ali ne. Toda, tudi tukaj smo se uverili, da je marno naše S. P. D. res skrbelo za udobnost prenočišča v Aljaževem domu, za kar bodi dičnemu S. P. D. tu izrečena javna zahvala.

Drugi dan navsezgodaj smo zavzili še enkrat prekrasni planinski vzduh in skodeljico čaja in krenili potem proti domu. Pred vilo dr. Slajmerja smo pa še pozdravili njegovo velečeno gospo soprogo, ki je celo lansko leto skrbela prav po materinsko in ki enako tudi še letos skrbi po materinsko za vse one, ki obiščejo naš planinski raj v Vratih.

Tako se je pred našimi očmi izvršila otvoritev novega Aljaževga doma. Kdor našemu opisu ne verjame, ali kdor nas sumniči, da smo kaj pretiravali, tega pa s tem slovesno povabimo, da naj se skoro poda v Vrata, in tedaj se bode na lastne oči in nos prepričal, da smo pisali le golo in čisto resnico!

In s tem končamo.
Planinski „Na zdrzr!“

sta na ukaz nemškega cesarja p. Puntigama organizirala v Bosni in Hercegovini klerikalno politiko v zvezi s madžarskih strankojaz skupnega finančnega Baršana. Zanimale bi nas edinele še vsebine onih konferenc, katere sta imela ta dva klerikalna voditelja na Dunaju v hiši št. 1 na univerzitetnem trgu, in pa vsebine tistih pism, katere sta dobila omenjena iz te hiše.

— Hagenhofer in Hegemann. Štajerski klerikalni poslanec Hagenhofer je pisal ljubljanskemu protestantskemu pastirju Hegemannu strahovito pismo. Ker namreč Hegemannu rogovili zoper boromejsko enikliko in proti papeštvu se je Hagenhofer čutil poklicanega, osmerja in opovrati Hegemanna tako, da se čitatelju tega pisma kar bliska pred očmi. Hegemann je bil namreč tako hudoben, da je to pismo dal v liste in bo ta kulturni dokument gotovo vzbujal veliko veselosti po vsem obikanem svetu. Hagenhofer je pisal Hegemannu, da je oznanje valec hudicev, ničvreden bogotajec, da se bo njegova bedasta hudobna slavnata glava razbila ob Petrovi skali, da je ljudski goljuf in ljudski zapeljivec, da je odpadniški gnoj, da lovi v svojo cerkev stare nepoboljšljive vlačuge in da so katoličani veseli, da take garjeve ovce speljuje v svoj smrdljivi hlev. Luter, pravi vrli katoliški poslanec, je bil ljudski goljuf in morilec duš, ki ga je imel hudič na verigi velikih in ostudnih grehov in je gotovo, da sedi Luter zdaj pri Judežu v peklju, kjer se bo večno pekel. Hagenhofer zagotavlja slovesno „wir sind schon lieber slovensch seelig als mit so einem Deutschtum wie Sie es haben ewig vedamnt“ in izreka prijetno upanje, da bo Hegemanna, tega „plačnega pomagala“ hudiča in odposlanca framazonske druhalice zadel božja kazen in da dobi pekel z njim enega prebivalca več. — Da je ta Hagenhofer poslanec, temu se nič ne čudimo, kajti pravi katoličan bi pri volitvah glasoval tudi za farovski metlo, če bi to zahteval njegov „sdušni pastir“ ali da ta Hagenhofer še ne hodi po vseh štirih, temu se res čudimo.

— Cokan — Peskan. Celjski Nemci izrabljajo klerikalno tolovajstvo pri Zalcu proti celjskemu sokolskemu zletu. Po nemških listih pisarijo, da kaže umor, ki se je zgodil v Vrhu, kako nahujskavno in podivjano je slovensko prebivalstvo. Z ozirom na to podivjanost zahtevajo Nemci, da stori vlada vse, kar je potrebno, da se prepreči ob sokolskem zletu dne 14. in 15. avgusta politični umori, kakršni se je izvršil pri Zalcu. Žal, da moramo priznati, da je posirovelost med gotovimi sioji slovenskega prebivalstva res precej velika. Resnica pa je, da je posirovelo le ono prebivalstvo, ki slepo dere za svojimi kaplani. Da se pa kaplani ne bodo udeležili s svojimi junaki sokolskega zleta, to je znano gotovo tudi celjskim „Nemcem“. Junakov z noži ne bo v Celje, zato je popolnoma odveč, da kličejo nemškutarji na pomoč državne oblasti. Še bolj brezsmiselno pa je, da bi morala oblast radi slučaja Cokan — Peskan prepovedati sokolski zlet. Sokoli niso Čuki! Sokoli ne nosijo s seboj nožev, da bi klali politične nasprotnike. Zato bi bilo popolnoma neumestno, ako bi hotela politična oblast radi klerikalnega lopovstva šikanirati Sokole. Če bodo celjski „Nemci“ dostojni, potem bodo lahko v nočeh 14. in 15. avgusta popolnoma mirno spali.

— Iz goriške „čukarije“. Kamorkoli krenejo „čuki“, povsodi napravijo škandale, povsodi napadajo in ranijo ljudi. V Kojkem je bil ples. Sokoli so bili čisto mirni ter so se spodobno vedli. Neki Sokol je prišel v Marincičevo gostilno ter bil popolnoma miren, ali „čuki“ so ga nakrat popadli ter poškovali; kričali so nad njim, zakaj da je član „hudičevega društva“. Ko so mu prihiteli drugi Sokoli na pomoč, so se pa čukarski junaki skrili v neko drugo gostilno, vzeli v roke revolverje ter streljali na Sokole. Enega so ranili v uho. Povsodi vzgaja „čukarija“ tolovaje. V cerkvi seveda ni drugega kot hujkanje, nunc se ne bavi s Kristusovimi nauki, marveč s Sokoli, čuki ter klerikalno politiko.

— Slovenski krščanski socialci se hočejo preobleči. Naši krščanski socialci so se začeli sramovati svojega imena. Zato je dr. Korošec na zadnjem občnem zboru krič. soc. zveze naznanil, da se bo krič. soc. zveza izpremenila v veliko katoliško politično organizacijo. Vedno so naglašali, da imajo njihova izobraževalna društva, razne marjne družbe itd. zgolj izobraževalen in nabožen namen, zdaj se je izkazalo, da so bila to popolnoma politična društva, ki so vero in izobrazbo izrabljala edinele v politične svrhe. Ta izprememba pa tudi kaže, da se vse te klerikalne organizacije vodijo iz enega središča, namreč od jezuitov. Kakor je p. Puntigam priporočal kot vzor za klerikalno organizacijo v Bosni ljudsko društvo za Nemčijo, prav tako je stonil tudi dr. Korošec. Sicer je pa prav, da hočejo pre-

večji svoj socializem, saj itak njihov socializem ni bil drugega kakor lepo zvečen naslov. Posnci so ga po dunajskem vzoru. Dunajski krščanski socializem se je pa ravno v poslednjem času izkazal, da je vreden pač drugega naslova — in tega sorodstva so se naši klerikalci začeli sramovati.

— Dali so nam uboge. G. dr. Ivan Tavčar, podžupan in deželni odbornik, je podelil povodom svoje involitve za častnega maščana ljubljanskega 200 kron za mestne uboge.

— Štev septembarskih dogodkov na svobodi. Z današnjim dnem poteče kazen, ki jo je sodišče prisodilo radi septembarskih dogodkov g. Arnoštu Windischerju. Kakor čujemo, bo Windischer danes ob pol 1. popoldne izpuščen na svobodo. To vest smo dobili že včeraj, a je nismo priobčili v jutranji izdaji, ker smo izvedeli, da bi Windischerja pridržali v zaporu do večera, ako bi opazili, da ga morda hočejo njegovi prijatelji ob povratku v svobodno življenje pozdraviti pred sodnim poslopjem.

— Razpisana srednješolska mesta. Do 22. julija so bili izdani sledeči razpisi: Ravnateljstvo mesto: Ober-Hollabrunn (uč. 10. VIII.) — Klas. filologija: Dunaj (Maks. g., L. G. d., 30. VII.) — Moderna fil.: Pulj (r. lt. fr. d. in D. h., 10. VIII.), Maribor (r. D. Fr. 26. VII.) — Zgodov. skupina: Krittelfeld (r. H. 25. VII.) — Mat. fiz. skupina: Dornbirn (r. M. Geom. 25. VII.), Dunaj X. (r. M. Geom. 30. VII.), Gorica (g., M. Nl., 30. VII.) — Prirodopisna skupina: Dornbirn (r. C. m. nl., 25. VII.) Risanje: Dunaj (Maks. g., 30. VII.) — Telovadba: Sternberg (r., 15. VIII.) — Suplentura: r. Solnograd, M. Nl. geom. Prošnje do 31. VII. na ravnateljstvo. Kratice in znaki kakor navadno.

— Pasji kontumac. Tekom zadnjih treh mesecev se v občini Zg. Siska ni dogodil nobeden nov slučaj pasje stekline. Zato se je tudi za to občino z odlokom od 17. decembra l. l. št. 34031 odredeni pasji kontumac sedaj preklical.

— Umrla je v Toplicah na Dolenjskem posestnikova soproga gospa Marija Šteh. Pogreb je v sredo ob 10. uri dopoldne na Vidmu pri Dobropolju.

— Otrok zgorel. Dne 22. julija je začelo nekako ob 4. popoldne, ko je bila večina ljudi na polju, pri Ivanu Zupančiču na Potoku (eno uro od Novega mesta) goreti, in sicer v šupi ob cesti. Ker je pilal močan severozahodnik, so se kmalu vnela še druga poslopja preko ceste. Nato je veter premenil smer. Pihati je začel zapadnik, ki je nesel plamen čez vso vas. Dasi so prihitele požarne brambe iz Novega mesta, Valtevasi in St. Petra, vendar niso mogle drugega, kakor varovati poslopja, ki se jih še ni prijel ogenj. Zupančiču, ki ni bil prav nič zavarovan, je pogorelo prav vse, tudi ena krava in dva prašiča sta mu zgorela. Najbolj tragično pa je, da mu je zgorela tudi dveletna hči Rezika. Iz gorečega poslopja je rešil najprej učiteljski Janko Škufca, ki jo je mislil nesti kam na varen kraj. Janez Zupančič pa mu je vzel hčer iz rok in jo nesel v nek sosedov pod, ki takrat res ni bil v nevarnosti. Zeni Zupančičevi je postalo med tem od vročine in razburjenja slabo, ter se je onesvestila. Medtem ko so jo ribali s kisom in močili z vodo, je spremljal veter svojo smer in se je vnel pod, v katerem je bila deklica, na katero so bili pozabili. Šele, ko se je ves pod zrušil, so se spomnili, da je bila deklica v njem. Potegnili so iz pepela le par osmojenih otroških kosti. Pogorelo je pet hiš in 18 gospodarstevskih poslopij. Škoda znaša 30.000 K, zavarovani so bili čisto malo, Zupančič nič. Pohvalno je omeniti Janka Škufca, ki je deklico enkrat že rešil, dalje vse požarne brambe, ki so neumorno delovale. Njim se je zahvaliti, da ni pogorela sleherni hišica. Izborna pohvalo zaslužijo pa tudi orožniki iz Toplice in Novega mesta, posebno še ti slednji. Okrajni orožniki poveljnik Tomšič, se je vračal po 24. urni neprestani mučni službi čisto izmučen domov, ko je zagledal ogenj. Podal se je takoj na lice mesta, kjer je imel polne roke dela. Tudi patru-lja, Ferjan in Naberger, sta se vračala iz 24urne službe vsa izmučena, pa sta hitela k požaru. Vsi trije so naporno delali vso noč in ves drugi dan, tako da 48 ur niso satesnili očes in zadnjih 24 ur pri požaru niso skraj ničesar jedli in pili. Prevelik napor, silna vročina obeh dni in pove-ljevanje in slaba v bližini ognja je Tomšiča tako prevzela, da je zbolel in so morali priti dne 23. julija zvečer z vozom ponj. Vsi trije orožniki, ki so tudi skoraj vso noč, zdeli, zdeli, odklanjali. Jodeta Kramarčič in Jurkovič, ki je pomagala gasiti, jo odbila brigalna, ko je vihal vodo v njo in mu je hipotetelo, dami sredine. Andrej Jakša iz Potoka pa je padel s poda in si je močno zlomil nogo.

— Umrl je v Brežicah ondodni pekovski mojster in posestnik g. Ignacij Poljanšek v starosti 52 let.

— Pošta Videm pri Brežicah na Spodnjem Štajerskem, torej v povsem slovenskem ozemlju, ima še vedno samonemški pečat: „Videm in Steiermark“. — To je absolutno sramota za štajerske Slovence.

— Poboj. V Podvincih pri Ptujju, tako se nam piše, so se stekli v gostilni Kureža fantje. Pri tem je dobil kmečki sin Martin Kramberger s kolom tak udarec po glavi, da se je kar zgrudil ter kmalu umrl. Zlodejec jo je odnesel ter ga doslej še nimajo.

— Občinske volitve v Ribnici na Poh. in Pobrežju pri Ptujju. Pri občinskih volitvah so zmagali vsled nepopisnih goljufij in lumparij nemški-tarji, tako da je v občinskem odboru sedaj 8 odpadnikov in 4 Slovenci. Proti temu rezultatu so seveda vložili Slovenci energičen ugovor. Te volitve so žalostna slika slovenskega obrambnega dela ob meji. Danes so se začele občinske volitve v Pobrežju pri Ptujju. Ali se postavijo Slovenci krepko v bran štajercijancem, še ni znano.

— Sistematično požiganje. Iz Ljutomeru se nam piše: V Berkovih pri Ljutomeru so zopet zgorele tri hiše. To je tekom enega leta v vasi že tretji veliki požar; gori pa skoraj vsak teden. Občinskemu predstojniku in posameznim posestnikom dohajajo neprestano grozilna pisma, čes, da se bode tega in tega dne zažgalo. Spočetka so kmetje sami stražili, a ker ni nič izdalo, so se sedaj že vdali v svojo usodo. V vasi so samo še štiri hiše, ki še niso zgorele. Svari se pa tudi že posestnikom v sosednjih vaseh s požari. O požigalcih se sedaj ni nobenega sledu; opravičeno se čudimo, da orožništvo in okrajno glavarstvo ne ukreneta kakih bolj energičnih korakov proti temu sistematičnemu požiganju. Ali se pri nas zasleduje le kake senzacionalne zločine, ne pa takih splošno nevarnih škodljivcev? V kakem strahu živijo ljudje, to si lahko vsakdo misli.

— Konkurz Stua v Krminu. Radi konkurza trdke Stua v Krminu je sodišče pridržalo v preiskovalnem zaporu sedem oseb. Te so: Stua mož in žena, hčeri Lucija in Liva, družabnik Drius in sin ter Zgubin.

— Cerele fraco — illyrien se ustanovi meseca septembra v Trstu. Tržaški francoski krožek ima iste name-ne kot ljubljanski: da razširi znanje francosčine, si nabavi knjižnico, prireja zabavne konverzacijske izlete itd. Cerele pristopi k pariški „Alliance Française“ in bo v stiku z ljubljanskim krožkom.

— Ljubljanski socialni demokratje v Trstu. Včeraj se je pripeljalo s posebnim vlakom iz Ljubljane, Nabrežine in Gorice par sto socialnih demokratov v Trst. Med tržaškimi slovenskimi in italijanskimi socialnimi demokrati je vladala velika agitacija za „dostojen“ sprejem došlih gostov. Potom časopisja se je bobnalo o velikem sprejemu in „presenečenjih“ na tržaškem kolodvoru. Radi te agitacije je iz radovednosti šlo na kolodvor več tržaških narodnih Slovencev, da se sami prepričajo na lastne oči, v koliko se bo uresničila bombastična napoved in obljuba, kajti pričakovalo se je res vsaj nekaj, ako že ne bogve kaj izrednega. Ali kolika prevara! Došli gostje so že na kolodvoru doživeli „presenečenje“. Zbralo se je le 150 do 200 tržaških Slovencev in italijanskih sdrugov. Ljubljanci in Goričani so izšli iz kolodvora na ulico kakor izgubljene ovce brez najmanjše ovacije prisotnih, brez pozdrava. Nismo čuli ne enega živoklica, ne enega: dobro došli. Z nabrežinsko godbo in dvema rdečima zastava na čelu so tiho, mirno in otožno stopali po mestu. Ob straneh stoječe slovensko ljudstvo je s pomilovanjem zrla ta „klavern“ spreved, a Ljubljanci naravnost obžalovali, ker ti so si pač vse kaj drugega pričakovali na tržaškem kolodvoru, tam, kjer tržaški Slovenci prireajo svojim došlim bratom prisrčne sprejeme in ovacije. Prav nič pretiranega in pa veliko rečeno, je tvorilo spreved kakih 600 do 700 ljudi, kar je za tržaške sodruge naravnost prava sramota. Gleddajoči to mizerijo smo se nehoti spomnili sprejema ljubljanske „Narodne delavske organizacije“ v Trstu pred dvema mesecema. Tedaj je bilo pred kolodvorom kakih 3000–4000 tržaških Slovencev in črne ljudstva so bile vse ulice. In vsa ta masa je v triumfu spremljala ljubljanske brate v mesto, med pevanjem narodnih pesmi, godbo, vskliki in ploskanjem. Ob teh mislih in spominih je res moral vsakdo pomilovati tako nemilo „presenečenje“ sodruge iz Ljubljane in Gorice. Bo li to grenko „presenečenje“ odprlo gotovim „sodrugom“ oči, da ne spadajo tja, kjer se nahajajo, da niso med svojimi, temveč le „štataža“ gotovih hujšakov in italijanske socijaldemokracije. Pribiti moramo tudi dejstvo, da od leta 1903, ko so prišli v Trst italijanski nacionalci, prišli na kolodvor k neupotrebnemu sprejemu tudi socialni demokrati v velikem številu. Zakaž? Zato, kar se bili to bratci iz

kraljestva, Italijani, a sedaj so prišli v Trst samo slovenski sodruzi iz Ljubljane. Zato je bil pa sprejem tudi tako žalosten.

— Samomor na odprtem morju. V soboto je prihajal iz New Yorka v Trst parnik „Argentina“ s 148 potniki na krovu. Ko se je parnik nahajal pri Kopru, je neki možki skočil v morje ter izginil med valovi. Parnik je bil takoj ustavljen in pričelo se je iskanje nesrečnika. Iskanje je trajalo eno uro, ali zaman. Konstatiralo se je, da je izvršil samomor 43letni Fran Iran. kurjač, doma nekje s Ceskega.

— Uboj v Pulju. V kamenolomu vojne mornarice „Valdefigo“ poleg Pulja je zaposlenih mnogo težakov največ Hrvatov iz Like in Bosne. Med vsem tem delavstvom je vladala velika nezadovoljnost proti nekemu delovodju kamenoloma, ker je baje z delavci jako sirovo in prestrogo ravnal. V soboto so prišli nekateri delavci z dotičnikom ponovno v preprij in so ga s poleni in kamenjem ubili.

— Kdor hoče podpirati misijone, naj pije. Na marijanskem kongresu v Solnogradu je neki pater razdal cenovnike za vino. V tem cenovniku se priporočajo vsem prijateljem misijonov različna afriška vina. Čisti dobiček je namenjen za podpiranje katoliških misijonov v Afriki. Na eni strani oznanjajo abstinenco, na drugi strani pa priporočajo, naj se vsak prijatelj misijonov vsaj enkrat na dan pošteno napije afriškega vina, da se bo misijonarjem „kšeft“ bolje obnesel!

— Svarilna znamenja za mednarodni promet z motornimi vozili. Avstro-ogrsko država je sklenila lani s Francijo nekaj dogovorov ali pogodb, ki se tiče mednarodnega prometa z motornimi vozili. Ta pogodba, ki je stopila v veljavo s 1. majem 1910, določa glede svarilnih znamenj sledeče: Obe državi se zavežejo po svoji moči na to paziti, da se ob javnih potih postavijo svarilna znamenja in sicer za jarek dva drug poleg drugega stoječa hribečka, za ovineke, znamenje, podobno črki z, za železniški prelaz tračnice s pragovi in za križpotje posevno stoječe križ. vsa znamenja bela v modrem polju v podobi kroga. Kaka izprememba teh znamenj je dopustna samo na podlagi obojestranskega sporazumljenja. Dovoljeno pa je dogovorjenim znamenjem pridodati še kakšno drugo znamenje, ki kaže kak carinski ali slični urad. Pazilo pa se bo pred vsem na to: 1. Naprava teh svarilnih znamenj sredi trgov v splošnem ni dopustna. 2. Svarilno znamenje se ima postaviti približno 250 m pred dotično zapreko. Če pa je razlika v razdalji dokaj večja, se bo to uredilo s posebno naredbo. 3. Svarilno znamenje mora stati pravokotno k vozni smeri. Znamenja so bela na modrem polju in brez vsacega napisu. Plošča znamenja ima 70 cm v premeru in je njen spodnji rob približno 2 1/2 m od tal. Vso skrb za njihovo vzdrževanje teh svarilnih znamenj imajo avtomobilske zveze, katere pa naj cestno-upravni organi kolikor mogoče podpirajo.

— Kap zadela je danes ob pol 1. popoldne oženjenega pomožnega uradnika okrajne bolniške blagajne, Ignacija Pogačarja, rojenega 1874. l. v Ljubljani ter pristojnega v Moste. V gostilni pri „Ribici“, kjer je vedno ebedoval, ga je napadla padavica, naka se je zgrudil in umrl. Poklicani zdravnik je zamogel konstatovati le še smrt. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k sv. Kristofu.

— Priporočljiv hlapec. Ko je včeraj lastnica panorame Josipina Schwarzmanova poslala hlapca Josipa Knasza in mu dala 18 K denarja, da bi plačal voznika za prevoz panorame v Kamnik, je ta denar za se pridržal in neznano kam pobegnil.

— Nočna ptica. Policija je aretovala brezposelno služkinjo Ano Tomšeto, rodom iz Kostrevice pri Šmarju, ker je tavela okoli po mestu vkljub temu, da ima v mestu prepovedan povratek. Aretovala je sumljiva tudi neke tatvine.

— Sklede po obrazu je udarila neka ženska na Krakovskem nasipu delavca F. P. in ga telesno poškodovale. Povod temu je bil hišni preprij. Zagovarjati se bode morala pred sodiščem.

— Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 50 Macedoncev in 10 Hrvatov, iz Amerike se je pripeljalo 15 Slovencev in Hrvatov. V Eger je šlo 35, v Buks 25, v Inomost pa 20 Hrvatov.

— Izgubil je trgovski sodrudi g. A. V. zlat prstan z vdelanim kamnom, vreden 14 K. Pošteni najditeli se prosi, da ga odda proti primerni nagradi v upravitelstvo „Slov. Narod“. — Izgubil je prostovoljec Roman Levec rjavo usnjato denarnico z 4 zlati po 10 K in nekaj drobtina.

— Slovenska Filharmonija koncertira jutri pri večerni predstavi Elektroradiografa „Ideal“ od 6. zvečer naprej v hotelu pri „Maliču“.

Narodna obramba.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslala deklica Milica Janežičeva z Vrhopol pri Kamniku znesek 4 K 90 h ter piše: "Nabrala smo sestrice moje in jaz ta mali denar pri otroški zabavi, ki smo jo priredile na našem vrtu." — Živele male rodoljubke.

V Sežani je bila dne 10. julija velika vrtna veselica v proslavo 25letnice obstoja družbe sv. Cirila in Metoda. Neumorno skupno delovanje moške in ženske podružnice rodilo je tudi lep sad, kajti veselica se je obnesla nad vsa pričakovanja sijajno toli v formalnem kakor v materialnem oziru. Vseh dohodkov je bilo nad 3000 kron in čistega ostane za družbo 1700 K. Lep dar kraške metropole, dične Sežane, s svojimi podpiratelji-okoljani. Naj živi tako požrtvovalen narod in njega neumorni delavci.

Društvena naznanila.

Sokolski dom v Brežicah. Gosp. dr. Stiker je nabral o priliki jubilejne slavnosti C. M. družbe v Ljubljani v hotelu pri "Zlati kapli" 40 K za Sokolski dom v Brežicah, darovali so g. Zafošnik 20 K, g. dr. Brus 10 kron, g. Francič 10 K. — O priliki vseslovanskega sokolskega zleta v Sofiji je nabral brat Schreiber iz Zagreba v veseli družbi v Knjaževem od Bolgarov, Hrvatov in Slovencev 11 K 20 v za Sokolski dom v Brežicah. Iskrena hvala!

Kolesarsko društvo „Danica“ v Gorici priredi 4. septembra t. l. cestno dirko v dveh oddelkih in sicer I. društveno, II. dirko, katere se bode lahko vsak Slovenec udeležil združeno z veselicco. Natančnejše sledi pravočasno.

Zahvala. Dramatični odsek N. D. O. izreka najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so pripomogli, da je izlet v Kamnik dne 17. julija tako lepo uspel. Svojo zahvalo izreka zlasti slavni „Citralnici“ v Kamniku, ki nam je dala na razpolago brezplačno garderobo in vse prostore, njenemu zaslužnemu predsedniku, gosp. dr. Krautu na iskrenem pozdravu, dalje gosp. predsedniku „Lire“ Binderju, na navdušenih besedah. Iskrena hvala pa tudi slav. kamniškemu občinstvu, ki se je tako številno udeležilo naše prireditve. Torej srčna hvala vsem!

Slovanski Jug.

Jugoslovanska razstava v Parizu. Jugoslovanski umetniki, ki živijo v Parizu, so sklenili leta 1912. prirediti v Parizu jugoslovansko umetniško razstavo. Razstava bo nameščena v Grand Paleju na Elizejskem polju. V prostorih razstave bo poseben salon, v katerem bo godba pod vodstvom hrvaškega skladatelja in uglednega violinista sviral izključno jugoslovanske komade. Jugoslovanski glasbeniki bodo povabljeni, da pošljejo svoje umotvore, da se bodo izvajali na teh koncertih. Na razstavi bodo izložena najbolj dovršena dela najboljših jugoslovanskih umetnikov. Natančen program o razstavi se v kratkem objavi v vseh jugoslovanskih listih. Kdor bi pa že preje hotel imeti kake informacije, naj se obrne na naslov: Nikola Jeremič, slikar, Pariz, 3 rue Git le Couer.

— **Matica Srbska** v Dubrovniku prične prihodnji mesec s svojim delovanjem. Kot prva njena knjiga izide „Naše Primorje“, knjiga, ki jo je napisal Marko Car. Nadalje je razpisala nagrado v znesku 1000 K za delo „Kulturni in gospodarski razvoj Srbov v Avstro-Ogrski od najstarejše dobe do danes.“ S „Hrvatsko Matico“ in s „Slovensko Matico“ je stopila v dogovor radi zamenjave društvenih knjig.

— **Branislav Nušić ustanovi svoj list.** Iz Belgrada poročajo, da namestila znani dramatik in humorist, Branislav Nušić, ustanoviti svoj list. Novi list se bo imenoval „Male Novine“. Nušić je eden izmed najprijetnejših srbskih piscev, zato je vest, da ustanovi svoj list, izzvala splošno zadovoljnost, to tem bolj, ker je Nušić popolnoma opustil delovanje na književnem polju, odkar je stopil v upravo Savičeve opere.

— **Avstrija in vseslovanski časnikarski kongres v Sofiji.** V sofijski „Večerni Posti“ čitamo: Skupina prijateljev slovanskih časnikarjev je sprožila misel, da se izdajo ob priliki vseslovanskega časnikarskega kongresa okusno opremljeni albumi, v katerih bi bile slike vseh v Sofiji izhajajočih dnevnikov s fotografijami dotičnih urednikov. Ti albumi so se imeli pokloniti udeležencem vseslovanskega časnikarskega kongresa. Toda avstrijska vlada je preprečila, da bi ti albumi, ki so bili naročeni v Pragi, pravočasno prispeli v Bolgarsko. Odbor jih je dobil šele te dni.

— **Društvo „Bolgarsko Zrnco.“** Dr. Vergun in Krivoslav Herce sta imela v prostorih trgovske zbornice v Sofiji predavanje o ciljih in na-

menih družtev, ki bi se naj osnovala po vzoru društva „Bolgarsko Zrnco“, in o samesojavnosti trgovskih pomočnikov med slovanskimi trgovci. Obe predavanji sta bili sprejeti s solilnim odobravanjem. Na predlog Bolgarske se je sklenilo, obnoviti društvo „Bolgarsko Zrnco“. Med ustanovitvi tega društva so naši prijatelji dr. Zlatarov, Georgij Pejčev, dr. N. Bobčev in drugi.

— **Razstava ruskih knjig in časopisov v Sofiji** se je danes otvorila. Posetilo jo je 25.000 ljudi. Razstava, ki je nad vse poučna in zanimiva, se prenese v Belgrad, od tu pa v Zagreb. Če bi se v Ljubljani kdo potrudil, bi nemara to razstavo priredili tudi v Ljubljani, kar bi bilo velikega pomena.

— **Bolgarska planinska društva** so osnovala centralni odbor, v katerega so izvolila dr. Todorova-Balana za predsednika, St. Ivanova za podpredsednika in Atanasija Džananova za tajnika. Centralni odbor ima nalogo, da stopi v zvezo z ostalimi slovanskimi planinskimi društvi.

— **Bosanci se vračajo v domovino.** Mohamedanci, ki so se v velikem številu izseljevali iz Bosne, so se sedaj jeli vračati. Te dni je prispelo pod vodstvom Rama Klonića nad 20 bosanskih emigrantov iz Carigrada v Belgrad, odkoder so se nato napotili v Bosno. Reveni so videli in se pričeli, da v tujini ni najti bratov in da je vendarle najboljšje doma na rodni grudi sredi bratov po krvi in jeziku.

Izpred sodišča.

Klerikalni župan v Rihembergu spoznan krivim nečastnim dejanjem. V Gorici se je vršila v soboto vzklicna razprava na tožbo rihemberškega župana Jožefa Pavlice, naperjeno proti Leopoldu Krševanu iz Rihemberga, ker je govoril o županu Pavlici, da je ta rekel Francu Birsu, krčmarju v Trstu, da mu ne napravi domovnice za sprejem domovinstva pod Trst, ako ne kupi od njega največjega soda vina; dalje, da so pri občini sami pojedeli teh ubogih in da jedo ubogih žulje, namesto da bi pošteno delali. Pri vzklicni razpravi je bila potrjena razsodba okrajnega sodišča v Ajdovščini, katero smo svoj čas priobčili. Obdolženec je dokazal zasebnemu obtožitelju županu Pavlici razna nečastna dejanja in dognano je, da župan Pavlica ni opravljal svoje službe v blagor občine, marveč bolj z namenom se s to službo okoristiti in da se je v dosednjem teku svojega namena posluževal večkrat nečastnih, celo kaznivih dejanj in to v škodo bogatih in revnih davkoplačevalcev. Politična oblast ne sme pustiti tega svetega moza niti trenotek več na županskem stolcu. Razprava je posvetila v temno gospodarstvo klerikalnega župana ter mu na stara leta pritislila na čelo pečat kaznivih izkoriščevalca občine. Župan Pavlica je očesem semeniškega profesorja dr. Andreja Pavlice v Gorici. — Županov a la Pavlica je po Slovenskem obilo.

Iz tržaško-iredentistične mlakuže. Pod tem zaglavjem smo že v sobotnem večernem listu poročali o kazenski obravnavi pri deželnem sodišču v Trstu, v kateri nastopajo kot obtožene in kot priče sami italijanski neodrešenci. Kakor že povedano, je bil kazenski zagovornik, advokat dr. Robba obdolžen goljufije, krivega pričanja in zavajanja h krivemu pričanju. Obravnava se je nadaljevala v soboto popoldne ob peti uri. Državni pravdnik je poudarjal, da je obtoženeц poznabil na svoje dolžnosti in zlorabil zaupanje svoje klijentije. Vplival je na uboge ljudi in zlorabil njihovo nevednost in s tem zagrešil prevaro, za čemer je šlo celo njegovo postopanje. Od Benedetića je dobil 1200 K, pred sodiščem je izjavil, da je dobil samo 600 K. Mesto da bi bil zastopal interese svoje klijentije, je zastopal le svoje interese. Državni pravdnik predlaga, da se obtoženeц postavno kaznuje. — Obtoženi dr. Robba pravi, da ga je le zavist njegovih nasprotnikov spravila na zatožni klop. Obtoženeц se je v zagovoru tako razburil, da je s pestjo udaril ob mizo. Obžaluje, da ni bil noben od gospodov sodnega dvora član onega sodnega dvora, pred katerim se je zagovarjal Benedetić. Tam bi se bili uverili, kak biser je bila mlada Garassicheva in bi bili tudi uvideli, da je 600 K več kot dovolj za tak biser. Pričam, ki so nastopale proti njemu, je storil že marsikaj dobrega. Dr. Lomasu je dal že marsikaj petak in tudi obkole mo je že podaril. Prosi, da ga sodni dvor sodi po njegovih delih in da se ozira tudi na njegovo družino. — Po enournemu posvetovalanju je predsednik razglasil oprostitelno razsodbo, kar je izzvalo med občinstvom glasne bravo-klice. Na hodniku je dr. Robba vse vprsk čestitalo. Izročiti mu je bil tudi šopek cvetlic in slišati je bilo ostrih hvalov proti „drugim“, kakor pravi „Piccolo“. Državni pravdnik je priglasil pritožbo ničnosti.

Druge stvari.

* **Tudi rekord.** Protaki petek je bilo na dunajskem vsevoličnem promotorstvu 116 kandidatov za doktorje prava. To je rekord, kakršnega dunajsko vsevolično preje še ni doseglo.

* **Živinska mati.** Pred nekoliko dnevi sta umrla v Buxtehude pri Hamburgu dvojčka delavca Schul-teja. Sodnijska obdukcija je dognala, da sta otroka lakote umrla. Mater, ki je osumljena, da je otroka sestrada-la, so zaprli.

* **Krvav konec rokoberbe.** V Nagy-BejONU na Ogrskem sta se pripravila 14letna dečka Gabriel Re-belles in Ladislav Bank. Prepri sta hotela končati z rokoberbo. Pri borbi se je Banku posrečilo, da je svoje-ga močnejšega nasprotnika spravil na tla, na kar ga je začel s pestjo ob-delovati. Rebeles je potegnil nož ter ga zasadil Banku v prsi. Ker mu je prebodel srce, je bil Bank takoj mrtev. Rebeles so aretovali.

* **Maščevanje vdove.** Kmet Mi-hael Tusa v Györoku na Ogrskem je pred letom v prepiru ubil svojega sosedo Adama Györsyja. Vsed tega je bil obsojen v enoletno ječo. Pred par dnevi je prišel iz ječe. Ko se je vračal v svojo rojstno vas, ga je srečala vdova ubitega. Ta je začela div-jati ter mu je zasadila velik nož v glavo. Tusa se bori s smrtjo. Vdovo so aretirali.

* **Is obupa.** V Hattingenu so agentu Wahnertu dražbenim potom prodali njegovo hišo. Glavna upnica Trabmann, ki še ni dobila vseh svojih terjatev poplačanih, je šla z eksekutorjem na Wahnertov vrt, da zarubi vse vrtno pridelke. Wahnert se je vsled tega tako zelo razburil, da je z gnojnimi vilami Trabmannovi pre-bodel sree. Nato je šel domov ter si pognal kroglo v glavo. Zapustil je mnogoštevilno družino v največji revščini.

* **Pozno odkrit zločin.** Tajna po-liscija je odkrila grozovit zločin, ki se je zgodil leta 1907. Novembra ome-njenega leta je bila umorjena v Jeka-tarinoslavu družina gostilničarja Kabolova, in sicer najprvo oče, po-tem pa tri hčere. Od cele rodbine je ostal samo sin kot edini dedič. Po dolgoletnem iskanju se je policiji posrečilo dobiti morileca. Bil je sin, ki je iz strahu, da ne bo izdedinjen, skupno z nekim drugim gostilničar-jem izvršil grozoviti umor. Ta gostil-ničar je dobil za to 5000 rubljev. Umorila sta pa tudi nekega Armen-ca, katerega sta najela, da umori starega Kabolova. Ko je Armenec umoril izvršil, sta ga naslednjega dne umorila, da se iznebita neljube priče.

* **Velika železničarska stavka na Angleškem.** Na Angleškem je iz-bruhnila velika železničarska stavka. Na severovzhodni angleški železnici stavka nad 30.000 delavcev. Promet na tej železnici je popolnoma ustav-ljen. Na kolodvorih in tudi sicer povsod je popolnoma mir. V New Castlu in okolici so morale številne tovarne ustaviti delo, ker jim je zmanjkalo premoga. Cele zaloge živil leže po kolodvorskih skladiščih in se pridijo. Stavka se je razširila po ne-katerih mestih tudi že na električne železnice. Prebivalstvo je zavzelo na-sproti stavkujočemu delavstvu ne-prijazno stališče, ker ne ve vzroka stavke. Delavska organizacija nam-reč doslej še ni povedala, zakaj je proglasila stavko.

* **Doktorske svetiljke na Kitajskem.** Pri nas v Evropi se presoja jo zdravniki po številu ozdravljenih bol-nikov, na Kitajskem je to ravno na-sprotno, tam se upošteva zdravnik po številu onih ljudi, katerih on ni mogel izlečiti, ki so umrli po zdravnikovi „umetnosti“. In radi tega je na Kitaj-skem vsak zdravnik primoran za vsa-kega bolnika, ki ga je poslal na drugi svet obesiti na vratih svojega stano-vanja novo svetiljko. To se pravi, ko-likor svetiljk visi pri zdravnikovih dv-rih, toliko je bilo neugodnih slučajev (smrtih) v njegovi praksi. Število iz-postavljenih svetiljk se pričinja z vsa-čim letom na novo; sicer bi moral kak star mazač napraviti kar celo razsvetljavo svojega stanovanja! — Pripletlo pa se je, da je zbolel za črvesno boleznijo sam cesar. Brž je ukazal, da se mu privede tak zdravnik, ki ima najmanjše število svetiljk raz-obesjenih. Poslani sluga so obredili vse ulice mesta, a posrečilo se jim je do-biti le enega zdravnika, ki je imel tri svetiljke, — to je bilo najmanjše število. In ta kitajski doktor se je pojavil pred očmi „nebesnega“ sina. — Ti moraš biti velik učenjak! Pri tebi vise samo tri svetiljke! Ali še dolgo izvršuješ zdravniško umetnost? — Od današ-njega jutra, o sinu, odnece zdravnik. „Nebeški sin“ je bil tako povesen in prestrašen radi teh holokostnih uspe-hov zdravniškega poklica, da v prvem trenutku ni mogel se besedice spre-govoriti. K sili je vplival ta priza-deti mu strah in pretresenje živcev tako ugodno na njegovo bolezen, da mu je grlo po črvesni popelnoma pomohlo.

Samo temu povsem nepričakovanemu zdravniškemu uspehu se je mogel za-hvaliti posrni zdravnik, da je odnesel še stravo glavo na svojih plečih iz cesarskega dvorca!

Telefonska in brezglavna poročila.

Srbski zunanji minister o trgovski pogodbi med Avstrijo in Srbijo.

Dunaj, 25. julija. Srbski zuna-nji minister dr. Milovan Milovanović se je izrazil sledeče o trgovski po-godbi med Avstrijo in Srbijo naspro-ti nekemu časnikarju, ki ga je toza-devno intervjuiral. Vrednost trgovske pogodbe med Avstrijo in Srbijo leži predvsem v tem, da se bodo vsled te pogodbe zopet zboljšala ne-katera trgovska razmerja med Av-strijo in Srbijo. Ceravno je pogodba na obe strani zelo ozka, vender upa, da bo ta pogodba pospešila in razši-rila medsebojne trgovske stike.

Srbski kralj na evropskih dvorih.

Dunaj, 25. julija. Srbski zuna-nji minister dr. Milovan Milovanović je izjavil, da obišče srbski kralj Peter še to jesen nekatere evropske dvore.

Dementi o predzgodovini Petrovega obiska na Cetinju.

Dunaj, 25. julija. Srbski zunanji minister dr. Milovan Milovanović odločno dementira vse vesti, ki so krožile po listih glede predzgodovine obiska srbskega kralja Petra knezu Nikite na Cetinju o priliki njegovega jubileja.

Ponesrečeni poskusi.

Dunaj, 25. julija. Na eni dunaj-skih klinik so se poskušala znana zdravila, preparat „Ehrlich“ proti sladkorni bolezni. Dosedaj pa se ti poskusi niso bogve kako obnes-li.

Protiprotestantska gonja na Dunaju.

Dunaj, 25. julija. Včeraj dopol-dne se je po dokončani službi božji v Štefanski cerkvi na Dunaju razde-ljeval na vseh 4 izhodih med posetni-ce cerkve znani „Bonifacius Blatt“. Obenem so pobirali tudi darove za bonifacijevsko društvo. V listu se na-haja tudi članek znanega patra gro-fa Kahlen, v katerem se močno na-pada protestante in v katerem se tr-di, da so popolnoma opravičeni na-padi, katere je objavil papež v boro-mejski encikliki o reformatorjih.

Bojkot proti mesarjem na Nižje Avstrijskem.

Klosterneburg, 25. julija. Čla-ni bojkotnega komiteja proti mesar-jem so osnovali posebne stražnice s stražniki, ki zapisujejo imena vseh onih, ki se kupujejo meso pri mesar-jih. Včeraj je bila na straži tudi ne-ka gospodična ter je ravno zapisova-la v knjižico osebo, ki je šla kupovat meso k bližnjemu mesarju. V tem hi-pu prihihi do nje mesarski pomočnik iz dotične mesnice ter jo pretepe. V mestu vlada radi tega veliko razbur-jenje. Proti pomočniku se je uvedlo kazensko postopanje.

Izjemno stanje.

Solun, 25. julija. V vijaletu Mo-nastir bo v prihodnjih dneh progla-šeno izjemno stanje.

Rim brez luči.

Rim, 25. julija. Včeraj so zapu-stili delavci plinarne nenadoma delo, tako da je bil Rim nocoj brez luči. Plinarno stražijo vojaki. Razsvetlja-vo dvora in uprave opravljajo sedaj vojaki.

Velikodušno darilo.

Rim, 25. julija. Neznani mecen je daroval 150.000 lir v ta namen, da se prekople Palatin in tako izkople obe na njem se nahajajoči cerkvi v bizantinskem slogu.

Volitev v generalna zastopstva na Francoškem.

Pariz, 25. julija. Glede volitev v generalna zastopstva je dosedaj znan izid v 1027 slučajih. Izvoljenih je med drugimi 159 konservativcev, 129 progresistov, 665 republikancev in 45 združenih socialistov.

Legenda o Ivanu Orthu.

Pariz, 25. julija. Nek pariški tednik pripoveduje, da je bivši av-strijski nadvojvoda in poznejši Ivan Orth še živ in da je bil v zadnjem ča-su večkrat v Londonu in v Parizu. V Parizu je bival pod imenom baron Otto. Imel je sestanke s raznimi od-vetniki. V Parizu ga je spoznal svoje-časni avstrijski dvorjan Natal.

Opazila angloški čet v Egiptu.

Berlin, 25. julija. Iz Londona se poroča, da se bode angleška posadka v Egiptu ojačila z eno divizijo iz Južne Afrike.

Sestanek ruskega zunanjega mini-stra s nemškimi državnimi tajniki.

Berlin, 25. julija. Ruski zunanji minister Izvolski se sestane s nem-škimi državnimi tajniki. Kdo ima

Wächterjem, v jeseni. Mogoče se ob tej priliki sestane tudi ruski car in nemški cesar.

Morilec dr. Crippen na sledu.

London, 25. julija. Dognano je, da se je morilec dr. Crippen odpeljal na parniku „Sardinie“, ki vozi v Ka-nado. Preoblečen je v duhovnika. Njegova bivša stenografinja je pre-oblečena v fanta in vpisana za njego-vega sina na ladji. Policija v prista-nišču je že obveščena o tem, da ga takoj prime, ko se izkrea.

Boj za poveljstvo na morju.

London, 25. julija. Tukajšnji listi se močno pečajo z vprašanjem nem-ško - angleške tekme na morju. Listi poudarjajo, da mora Angleška stori-ti vse, da si ohrani nadvlado kot pr-va morská moč in da se ne sme zba-ti nobenih konsekvenc, ki bi morebiti nastopile radi tega njenega strem-ljenja.

London, 25. julija. V spodnji zbornici je zahteval lord Beresford 120—160 milijonov kron za izboljša-nje največje angleške bojne luke Portsmouth.

Kuga.

London, 25. julija. Na otoku St. Mauricius so obbolele in umrle tri osebe na kugi.

Potopljena ladja.

Tokio, 25. julija. Nek parnik se je v japonskih vodah potopil. Vtoni-lo je 260 oseb. Rešiti so mogli samo 40 oseb.

Račun

o prejemkih in izdatkih ob priliki ve-like jubilejne veselice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dne 3. julija 1910.

Prejemki:

1. Vstopnina	4.938 K 45
2. Paviljon, Trst	1.883 —
3. Gorica	700 —
4. Siska	519 . 64
5. Vič	319 . 62
6. Koroška	460 . 49
7. Savinjska dolina in štajerska kolonija v Ljubljani (jestvine, pivo, vino, buteljke, šampanjec, sladšice, cvetke)	1.924 . 8

8. Celje-Prebold	100 . 14
9. Ljubljana, Sentpeter	1.359 . 07
10. Ljubljana, Senkavsko-frančiškanski in šentjakobsko-trnovski i. s.	

1. ga. dr. Tavčar (jestvine i. dr.)	1.218 K —
2. g. Lenassi (klo-basice)	220 . 04
3. ga. Šubic (ka-varna)	715 . 48
4. ga. dr. Bretl (šampanjec)	1.270 . 40
5. ge. Lukan, Bregant, Sterk (pivo)	591 . 27
6. gospa Ružička (vino)	277 . 02
7. ga. Leskovic (jestvine)	206 . 94
8. ga. Trstenjak (Kurnikove knjige i. dr.)	348 . 63
9. ge. dr. Toplak, Bulovec, Pin-tar (cvetice)	524 . 50

skupaj	5.372 . 28
11. Novo mesto	710 —
12. Krško	439 . 12
13. Litija	370 —
14. Ptuj	588 . 24
15. Ribnica, od „suhe robe“	276 . 20

16. Kamnik, ga. Anica dr. Krautova in Zadnikova za planinske cvetke	131 —
17. Sokol I. in „kamniški snež“	19 . 31
18. Sokol v Borovljah, od strelišča	24 . 30
19. Od plesa vstopnina	42 . 47
20. Dobicek od prodanih balončkov	8 —
21. Vrtiljak	80 —
22. Inserati na kažipotu	300 —
23. P. Magdič, t. od prodanih vezenin	57 —
skupaj	20.622 K 11

Izdatki:

godba, straža, delavci, stroški pa-viljonov, pišca, jestvine itd., sku-paj 62 računov 8.170 K 24
Ostane torej od veselice čistega 12.452 K 87

V Ljubljani, dne 23. julija 1910.

Za vsevolični odbor:

Franja dr. Tavčarjeva. Ivana Sepasčičeva.

Račun izdatkov je načelnicam paviljonov v družbeni pisarni na vpogled.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 22. julija: Katarina Loben, posest-nica, 80 let, Mala Colnarska ulica 8. — Joep Pečnikar, bivši hlapec, 64 let, Radečnega cesta 11.

Dne 23. julija: Josip Medle, rejentek, 1 mesec, Streliška ulica 15.

Meteorološko poročilo.

Vizita letn. od 1. maja 1909. do 30. junija 1910.

Ime	Čas opazovanja	Temperatura v zraku	Temperatura v vodi	Veljavnost	Nabe
22. 2. pop.	731.8	29.6	sr. jug	del. oblak.	
3. zv.	729.1	23.0	sl. sever	del. jano	
24. 7. zj.	732.5	11.2	sr. juv.	dež	
25. 2. pop.	733.4	14.3	sl. sever	jano	
3. zv.	736.4	18.2	sl. sever	jano	
7. zj.	738.4	12.2	sl. sever	jano	

Slovenoi, kupujte vžgalice v korist družbi sv. Cirila in Metodai

Cirila

Tužnim srcem javljava bridko vest, da se je Bogu dopadlo, že v nežni mladosti, 4 mesecev, najinega ljubega, edinega sinčka 2515

danes zjutraj ob 5. uri poklicati v boljšo bodočnost. Prosiva tihega sočutja. Krško, dne 23. julija 1910. Anton in Franja Šusteršič.

Zahvala.

Za vse dokaze ljubeznipolnega sočutja ob boleznih in smrti našega ljubljene očeta, ozir. starega očeta, pradedi, tasta in strica, gospoda

Antona Žvanut

vsem, ki so dragega pokojnika spremlili k večnemu počitku, izrekamo tem potom svojo najtoplejšo zahvalo. 2529

V Lozicah, 23. julija 1910. **Žalujoči ostali.**

Dva donašalca

(Zuträger) sprejme večja kavarna. Naslov pove upravništvo »Slov. Naroda«. 2522

Sobo s hrano

išče učiteljica. Ponudbe s ceno vred na uprav. »Slovenskega Naroda«. 2521

Skarteur

popolnoma več škartiranja jelovine, talet in testonov, se takoj sprejme na parno žago v Rogu, pošta Kočevje. 2516

Pomočnico

(Postgehilfin) oziroma vajeenke sprejme takoj poštni urad v Solkanu pri Gorici, kamor se je obrniti za pojsnila. 2518

Učenca

sprejme takoj 2477 Josip Polak, trgovec specerije, Ljubljana, Sv. Petra cesta 9.

Stanovanje

v Strelški ulici št. 6, obstoječe iz 2 sob, kuhinje in priključka, kakor tudi z uporabo vrta se odda za mesec november mirni stranki brez otrok. 2496

Železnato vino

lekarja Piccolija v Ljubljani, c. in kr. dvorni založnik, pa-pežev dvojni založnik, vsebuje za slabe-krvne in nerazvite osebe, za blede, slabotne otroke, lahko prebavljiv železnat iz-delek. Polovična ste-kljenica K 2—. Poštni zavoj (4 steklenice) franco zavoj in poštni-na, stane K 840. Na-ročila po povzetju.

Franc Šolvan sin, Ljubljana

Mentni trg štov. 22 in 23. Manufakturna veletrgovina. 2280 Narodna podjetje.

Največja zaloga :: preprog. :: Popolne opreme :: za neveste. ::

učenko **hišnik**

Sprejmem takoj 2514 1880 se za hišo v mestu 2493

v svojo manufakturno trgovino T. Ogrih, Novo mesto.

Najbolje suknjo i pomodurobu nudi tvrditka **ANT-TOMEČ** izvoz suknja u Humpoku (Češka) 2500

z malo družino, ki mora biti zidar ali sobni slikar. Naslov pove upravništvo »Slov. Naroda«.

Uradniško hranilno društvo Gradec, Herrengasse 7, II. nadst. Osebn kredit in posojila za razstiranje uradnikov, profesorjev, učiteljev umiroviteljskem itd. pod najugodnejšimi pogoji eventualno tudi brez porokov proti enkratnemu poročenemu prispevku. Nikakih predstojkov. Prospekte in pojasnila daje za Kranjsko: 4845

J. Kosem, Ljubljana, Krakovski nasip št. 22.

Pasji kontumac.

Za mestno občino ljubljansko vpeljeni pasji kontumac se z današnjim dnevom 2516 **razveljavlja.**

Posestniki psov pa se opozarjajo, da naj ne puste svojih psov brez nadzorstva okoli hoditi, da se ne pripeti vnovič slučaj pasje stekline.

Na izbiro pošilja resnim naročnikom **bluze — krila — perilo** domače in ceste halje, predpasnike, otroške obleke, klobučke in čepice, krasne oprave ter vsako konfekcijsko in modno blago

M. Kristoflič-Bučar Ljubljana, Stari trg 28. Priznane najboljšje blago. Cene nizke. Naročila tudi po meri.

Zahvala.

Povodom smrti nepozabnega nam ljubljene soproga, očeta, brata in strica, gospoda 2520 **Jakoba Kordiša** predsednika krajnega šolskega sveta in posojilničnega blagajnika v Travniku izkazalo se nam je od vseh strani sožalje v toliki meri, da se ne moremo vsakemu posebej zahvaliti.

Zahvaljujemo se bolniški upravi ljubljanski za trud in prepejavo trupla do Ribnice. Iskrena zahvala gg. ribniškim pevcem za tolažilne žalostinke na kolo-dvoru in ob slovesu, enako velec. gg. uradnikom in tržanom za tako številno spremstvo skozi trg. — Zahvaljujemo se preč. župnim uradom v Ribnici in Sodražici za zvonjenje povodom prepeljave trupla. — Srčna zahvala preč. gg. domačim duhovnom in gosp. župniku iz Gore, vsem prijateljem iz Sodražice, ki so pokojnika v tako častnem številu spremlili k zadnjemu počitku. — Hvala gg. pevcem iz Starega trga. — Zahvaljujemo se gosp. županu in občinskim odbornikom, kakor tudi vsem domačinom ter številnim darovalcem krasnih vencev. — Vsem, ki so nam v teh bridkih urah lajšali gorje in spomin pokojnika počastili, kličemo prisrčni: Bog plačaj!

V Travniku, dne 24. julija 1910. **Žalujoči ostali.**

Največja zaloga **najfinejših barv in potrebščin** za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor :

== **Düsseldorfske oljate barve** == v pušicah za umetniško in študijsko slikanje.

Horodamove patent. akvarelne barve za šolo in v pušicah za študije.

== **Pastelne barve (stegle).** == pristne francoske, in za ljudske šole v škaticah.

== **Tempera barve** == za srednje in strokovne šole, za umetnike in prijatelje umetnosti.

Firnezi, olja in retuše za slikarstvo.

Slikarske platne z oljnatim in krednim temeljem.

== **Vzerci za sobne slikarje** == vedno najnovejše na razpolago priroča

Adolf Hauptmann, Prva tržaška tovarna oljnatih barv, tiskar, lakov in slikarskih blag.

Zagrebska tovarna, tvrdke Henrik Francka sinov, v vsakem oziru novodobno urejena, izdeluje svoje proizvode izključno iz najboljših sirovin.

V Vaš prid bode, bodete li pri nakupovanju dajali prednost temu izvrstnemu proizvodu pravemu : **Franckovem** : kavnem pridatku z mlinskom, iz zagrebske tovarne.

d. Slog. V. Y 132, 5: 9: 1 V.

Zdrav, krepak deček

14 let star, ki je dovršil ljudsko šolo, sin poštenih staršev, 2486

želi se učiti ključavničarstva.

Ponudbe sprejema Marija Oblak v Ajdovščini, Primorsko.

Velika stanovanjska hiša

v Ljubljani, dobro ohranjena, se iz proste roke zaradi rodbinskih razmer

prodaja.

Vprašanja pod »W. 8493« na anončno pisarno Rudolf Mosse, Dunaj, I., Seilerstätte 2. 2463

Za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dal-matinsko vino 1774

Kuč najboljšje sredstvo. 4 steklenice (5 kg) franko K 4 —. **Br. Novakovič, Ljubljana.**

vozniki

(Wagenführer) za električni tramvaj v Zagrebu. Nastop takoj. Ponudbe je poslati oziroma pred-staviti se je treba prometni upravi v Zagrebu. 2500

Predložiti je izpričevala o spo-sobnosti.

Oklic.

Na Jesenicah (na Gorenjskem) se bo prodajala

na javni dražbi:

dne 27., 28. in 30. julija t. l. ob 10. uri dopold.

razna sobna in kuhinjska oprava in posoda;

dne 2. avgusta t. l. ob 10. uri dopoldne

1 lidenica, led, 1 velik kurnik, čez 50 hektolitrov različnih vin, žganja in jesiha;

dne 3. event. 4. avgusta t. l. ob 10. uri dopold.

razna porcelanasta in druga kuhinjska posoda, šampanjec in likerji.

Udeleženci naj se snidejo v hotelu »Koledvor«.

C. kr. sodnija Kranjska gora, oddelek II., dne 22. julija 1910.

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izvlaček iz voznega reda.

Veljavno od 1. maja 1910.

Prihod iz Ljubljane (glavne železnice).

7-03 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

7-25 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-12 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Jesenice, z zvezo na brzovlak v Celovec, Dunaj j. k., Linc, Prago, Draždane, Berlin, Beljak, Badgastein, Solnograd, Monakovo, Kolín.

11-40 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Celovec, Gorica, Trst.

1-32 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, St. Janž, Straža-Toplice, Kočevje.

3-30 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

6-35 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, z zvezo na brzovlak v Beljak, Celovec, Dunaj, z. k., Badgastein, Solnograd, Monakovo, Inomost, Frankobrod, Wiesbaden, Kolín, Düsseldorf, Vleissingen, Trbič.

7-40 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Kočevje.

10-10 ponoči: Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

Odhod iz Ljubljane (glavne železnice).

7-25 zjutraj: Osebn. vlak v Kamnik.

2-05 popoldne: Mešanec v Kamnik.

7-35 zvečer: Mešanec v Kamnik.

11-10 ponoči: Mešanec v Kamnik le ob ne-deljah in praznikih.

C. kr. državne-železniške ravnateljstvo v Trstu.

Tovarna znamka